

platný po celé dva dny; plzeňští hostinští tím spíše, že v den po volbách konal se v Plzni výroční trh, na který sjíždí se vždy už večer před ním velmi mnoho kupců. Proto se vypravil místopředseda Společenstva hostinských p. Aug. Soukup, kavárník z Dominikánské ulice, k policejnímu řediteli v Plzni se žádostí, zda nebylo by možno zařídit věc tak, aby zákon nebyl porušen a pivo přece bylo možno čepovati.

Jaký byl průběh této intervence, nevíme. Jisto je však — jak vyplývá z mnoha soudních případů — že kavárník Soukup jako funkcionář společenstva sdělil řadě hostinských v Plzni, že policejní ředitelství nebude činiti udání na ty hostinské, kteří v den voleb začnou čepovat po 7. hodině večerní. Následkem toho četní plzeňští hostinští po 7. hodině počali čepovat, byli však policejními strážníky přistiženi a učiněno na ně trestní oznámení.

U soudu se hájili hostinští tím, že jim bylo k tomu povolaným funkcionářem společenstva sděleno, že čepovat smějí. Kavárník Soukup potvrdil u soudu tuto jejich výpověď a sdělil, že v takovém smyslu měl věc sjednánu s policejním ředitelem plzeňským. Nemůže prý za to, že policie ujednání nedodržela.

Policejní ředitel, volaný jako svědek, popřel ovšem, že by byl učinil s kavárníkem Soukupem podobné ujednání a uvedl také, že ani takové sliby mu nemohl dát, poněvadž musí dbáti ustanovení zákona, jenž bezpodmínečně prodej lihových nápojů zakazuje.

Kavárník Soukup však na svém tvrzení setrval a tak tahle historie zůstává prozatím nejasná a nevysvětlitelná na škodu věci.

Teď však přijde věc zajímavá. Všichni hostinští byli, jak jsme již sdělili, žalováni a každý odsouzen do tuhého vězení na jeden týden s podmíněným odkladem výkonu trestu na jeden rok. Kavárník Soukup byl žalován také, ale s ním proces trval nejdéle. Líčení bylo několikrát odročeno, až minulý týden byla věc skončena. Pro Soukupa dopadla dobře. Byl osvobozen přes to, že byl žalován jako ostatní. Ptáte se, proč byl zproštěn? Inu, kavárník Soukup zodpovídá za kavárnu, a za výčep, kde se pivo čepovalo, zodpovídá podsudní, a měl tedy býti žalován podsudní.

Proslýchá se, že policejní ředitel zažaloval nyní kavárníka Soukupa pro urážku na cti, kterou měl spáchat tím, že o polic. řediteli tvrdil, jako by byl Soukupa nabádal k nezákonným činům.

Podle našeho názoru bylo by nejlépe, aby zákon ze dne 31. ledna 1919, resp. jeho § 29, mluvící o zákazu podávati alkoholické nápoje, byl novelisován v ten smysl, že zákaz prodeje platí jen pro den voleb a jen do té hodiny, kdy skončeno bylo skrutinium. Při dostatečně zaručené tajnosti práva hlasovacího je veškeré jiné omezování osobní svobody voličovy nemístné a nemorální.

Zajímavé rozhodnutí.

(Nejvyšší soud v Brně.)

V listopadu 1924 konaly se v Šebířovicích na Těšínsku volby do obecního zastupitelstva. Jak už to u voleb musí být, předstihovaly se

všechny politické strany v získání sympatií u voličstva. Pracovalo se dům od domu, od jednoho k druhému a ovšem neposlední význam měly letáky. Četnictvu z vedlejší obce Dol. Domaslovic dostaly se různé závadné letáky do rukou a při pátrání zjistilo se, že o jejich rozšíření mezi lid pečovali zvláště Ludvík Filipec a Frant. Adámek. Četnictvo je tudíž udalo, v trestním oznámení věc vylíčko, připojilo několik letáků a okresní soud v Mor. Ostravě v prosinci 1924 oba odsoudil k 10 Kč pokuty pro nedovolené rozšiřování letáků. Rozsudek stal se právoplatným a odsouzení ihned pokuty zaplatili.

Za půl roku však dostali Filipec i Adámek obžalovací spis. Státní zastupitelství je žalovalo podle zákona na ochranu republiky, že způsobem surovým a štvavým veřejně hanobili republiku tím, že rozšiřovali před obecními volbami letáky závadného obsahu. Žalování podali proti obžalobě námítky k vrchnímu zemskému soudu v Brně, avšak nepochodili. Obžaloba prohlášena za přípustnou a při hlavním přelíčení u krajského soudu v M. Ostravě byli oba obžalováni přes svůj poukaz, že jsou již po druhé stíháni pro totéž svoje jednání, odsouzeni bezpodmínečně pro přečin rušení obecního míru podle zákona na ochranu republiky.

Proti tomuto odsuzujícímu rozsudku podali oba obžalováni zmateční stížnost, v níž uplatňovali zvláště, že iich stíhání je podle zákona vůbec vyloučeno, jelikož již jednou byla věc soudně rozsoudena a není přípustno někoho stíhati dvakrát pro tentýž trestní čin. Poukazovali zvláště na to, že takové opětné stíhání a opětné potrestání pro tentýž trestní čin znamená ve svých důsledcích ohromné ohrožení bezpečnosti občana a velikou právní nejistotu, jelikož by státní zastupitelství mohlo několikrát za sebou přijíti a vždy s jiné stránky pro tutéž věc občana stíhati.

Nejvyšší soud, zabývaje se nyní touto zmateční stížností, vyhověl jí, rozsudek I. instance zrušil a oba obžalované osvobodil. Ve svém odůvodnění prohlásil zásadu, že zavedením trestního řízení k určité obžalobě byla tato spotřebována, a bylo-li řízení s právní mocí skončeno, žalobní právo pomínulo. Státní zastupitelství vyčerpalo a spotřebovalo svoje právo stíhací a nesmí se k témuž skutku ještě jednou vraceti. Právo stíhací tedy pomínulo a obžalování nesmějí býti znovu stíháni a trestáni a proto musil býti už z tohoto důvodu rozsudek jako nezákonný zrušen a oba obžalováni osvobozeni.

Nový trik na staré babičky.

(Krajský soud v Olomouci.)

Reinhold Vydra je hlavním povoláním podvodník a vedlejším povoláním tkadlec, kterémužto poslednímu oboru je řádně vyučen. Neprovozuje však od let svoje řemeslo, které dávno zaměnil za povolání výnosnější, třebaže byl už pro ně víc než dvacetkrát trestán. Vydra je vynalézavý a ve svém nynějším povolání přijde vždy s něčím novým. A tak i v tomto případě, o němž dnes referujeme.

Bylo to právě asi před měsícem, kdy únorové slunce povylezlo z nízkých mraků a